

בדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר'ח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

טעם מנהגינו לומר בנפילת פנים של

אשמורות דאלול ועשיית את נוסח 'לדוד אליך' ולא 'לפניך אני כורע' כבשאר השנה ערוך מתוך שו"ת עולת יצחק ח"ב סי' קל"ג למרן הגר"י רצאבי שליט"א

בספר עין חיים של אביר הרועים ועמוד המנהגים מהרי"ץ זצוק"ל, עמד על שורש דבר זה ביה באתרא וז"ל, ונפלים על פניהם ואומרים לדוד אליך ה' נפשי אשא וכו' לפי שהוא אחד מאלפ"א בית"א הקבועים לומר באשמורות. ואינו אומר התחנה לפניך אני כורע וכו', כי אין חשש בכאן למה שאנו חוששים בנפילת פנים שאחר התפילה. כי אין הטעם בהם שוה, דוק לעיל בטעמים שכתבנו בסדר תפילת שחרית דחול. ומכאן תבין גדול מעלת רוס מנהגי אבותינו וסדריהם, שכולם נכונים ומתוקנים עפ"י האמת והצדק, שכאן שינו את טעמם לומר המזמור שלא כנהוג בשאר נפילת פנים לומר התחנה, מכוון למ"ש האר"י כאן, ודוק ע"כ.

וכדי שלא יהא בית המדרש בלא חידוש, נוסף נופך, והוא שיש לדקדק כמה שכתב בזה"ל, דוק לעיל ב"טעמים" שכתבנו וכו' דמשמע שיש יותר מטעם אחד, אעפ"י שתחילה כתב בלשון יחיד באמרו כי אין "הטעם" בהם שווה. לפיכך נלע"ד שכוונתו לשני טעמים, האחד שהחשש שבאמירת המזמור לדוד אליך הוא דוקא כשנופלין סמוך אחרי תפילת שמונה *המשך בעמוד הבא*

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

שופטים ושופטים וגו' (דברים סז. יח)

צוה הי"ת למנות שופטים לכל שבט לבדו בכל שעריו ואם תהיה עיר אחת לשני שבטים יעמידו בה שני ב"ד ולא יוכל ב"ד של שבט אחד לכוף אנשי שבט אחר אלא הסנהדרין של ע"א וגם היא היתה מכל השבטים ולעד"ן שהטעם מפני שכל שבט ושבט שורש בפני עצמו כידוע. לכן צריכים להיות להם דינים לכל שבט משבטו לפי שבהיותם משרש אחד בעלי דינים והדין אז ידע הדין דעות הבעלי דינים בכוון וישפוט אותם משפט צדק להיותם מין במינו, אבל אם לא יהיו בעלי דינים והדין משרש אחד לא ישתנו דעותיהן ולא יבין הדין כוונת טענותיהם ואז יצא משפט מעוקל להיותם מין בשאינו מינו וגם זה מוסכם לפי הטבע גם כן. שהנה האנשים הבאים מארץ ישראל וכיוצא למקומינו אין אנו יכולים לסבול דעותיהם והם כמו כן לא יוכלו לסבול דעותינו, ואנחנו נחשוב אותם סכלים וכן היינו בעיניהם.

והטעם אפשר שמפני שינוי האור ישתנו המזגים וישתנו המדות ולכן הצריכה התורה שיהיו הדינים שלכל מקום מאנשי אותו מקום וזאת הסנהדרין שבבב"מ"ק שהם דנין לכל ישראל לפי שהם מזגם ומדותיהם שוות לכל, שמציון משתיתו של עולם ואוירה של ירושלים כולל אור כל המקומות, ולזה נסמך לה פרשת לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אפילו לש"ש שזהו כמו כן מטעם חיבור מין בשאינו מינו, ועוד אפשר לומר לענין סמיכות הפרשיות לפי שנרמזו כאן ג' תקונים, בעולם, בשנה, בנפש. והוא שמתחלת פ' עשר תעשר עד פ' שמור את חדש האביב נזכר בהם מצות של ימי שמטה ויובל וזהו תיקון של עולם. ומפ' שמור את חדש האביב עד פ' שופטים נזכר בהם מצות ג' רגלים וזהו תיקון של שנה ופ' שופטים עד פ' שמור את חדש האביב עד פ' שופטים וזה יורנו האמת. עכ"ל מוהר"ר חיים קרח בחיבורו 'משכיל דורש'.

ועל פי דברי הרב הנוכח, אפשר לומר דרך דרש על מה שאמרה המשנה (אבות פ"ב מ"ד) 'אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו, מקומו ממש, ר"ל, חי בעירו ומכיר טבעי ומדות אנשי מקומו, דאז תדע מה גרם לו ומה משפיע עליו.

ולכל מקום ומקום וכל עדה ועדה, יש לו מעלות משלו שאין באחרים, וכמו"כ חסרונותיו אינם כשל אחרים. ואף אצל אבותינו היה מורגש הדבר ההבדל בין יהודי צנעא לבין יהודי שאר המחוזות והכפרים בנימוסיהם ועוד והדברים ידועים לידועים.

ואף נישואי שתי עדות המשברים שיש בין בני זוג פעמים רבות הן מחמת נימוסים והליכות. ואף אם הם מסתדרים בינם לבין עצמם, כאשר מגיעים להתארח אצל הוריהם ובני משפחתם לא עולים הדברים יפה, כידוע למתעסקים בעניינים אלו, והחכם עיניו בראשו.

וזה אחת הסיבות החשובות לחנך ילד במקום שדומה למקום גידולו בביתו וולצערי הרב שמעתי ממגיד אמת, שבעירנו אחד ממוסדות החינוך, מחייב כל תלמיד מבני עדתנו ליקח כדור (ריטלין בלע"ז) טרם בואו ללמוד בת"ת, בטענה שהילדים התימנים הם אש וללא זאת אינם רגועים. ר"ל מהאיי דעתא. ועליו מתאים המעשה המסופר על התלמיד שלא היה חפץ לשתות את הכדור הנ"ל וכו' כמפורסם. והוא הוא הענין וטעם הדבר אשר בו אנו עוסקים.

ופעם אמר לי חבר, שטעם הדבר ששם בנו ללמוד בת"ת ספרדי, מפני שהילדים התימנים פעלתנים משא"כ הספרדים ולכן מעדיף שיהיו שם. ולפי מה שנתבאר לעיל, זה היפך מהנכון ומהמכוון, ואדרבה מזיק לילדיו. והעץ יגדל טוב ויפרח כאשר ניטע באדמה הראויה לו, ואם צריך יותר שמש אזי ינטעוהו במקום גלוי לשמש וכו', והאדם עץ השדה.

יבדך משפע בריכה העליונה, האיש היקר הצעוע והנחבא, ה"ה אריאל גלאם הי"ו, העושה רבות למען הת"ת. יהי רצון שיראה ברכה בעמלו, וכל אשר יעשה יצליח ויראה כל זרעו וזרע ישרים מבורכים, הולכים בדרכי אגותינו הקדושים, יראים ושלמים רצון שוכן שחקים, עולים במעלות הצדיקים הישרים וברים, אכ"י"ר.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר יחיא אלשיך זצ"ל
מובא בספר רבינו יחיא אלשיך עמ' רנ"א
דברי התעוררות לחדש אלול

ישעיה הנביא אומר (ישעיה נה, ו) "דרשו ה' בהמצאו, קראוהו בהיותו קרוב". ואמרו חכמים ז"ל (יבמות מט, ב), אלו עשרה ימים שמראש השנה עד יום הכפורים, שבהם מתקבלת גם תפלת היחיד.

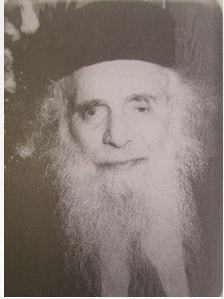
אך חז"ל תקנו, להקדים ולהתחנן בסליחות ובתחנונים, מר"ח אלול חודש הרחמים, כדי שיבואו ליום הדין, וכבר נתעוררו בתשובה שלמה, ועוררו את הרחמים, וגם הקדימו מצות ומעשים טובים, אשר יליצו עליהם לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. והטעם שתקנו להתפלל ארבעים יום. הוא מטעם שאמרו (דברים רבה ואתחנן פ"ב יז) יש תפילה שהיא נענית לשעה, ויש תפילה שהיא נענית ליום אחד, יש תפילה שהיא נענית לשלושה שבועות, ויש תפילה שהיא נענית לארבעים יום.

והלואי שנתפלל ארבעים יום ויתכפר לנו, כמו שנתפלל משה רבינו ע"ה אחר מעשה העגל, ונענה, ומחל הקב"ה לישראל. ובעלי הרמז רמזו ע"ז באמרת חכמים ז"ל (ברכות סא, א) אחורי ארי, ולא אחורי אשה. רצה לומר, שצריך להתפלל בסליחות ובתחנונים, ולהתודות על החטאים, אחרי חודש אב שמולו ארי, ולא אחרי חודש אלול שמולו בתולה.

וידוע (קהלת ז, כ) כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ואפילו לא חטא האדם בעבירות החמורות, בלי ספק שכבר חטא בעונות שהוא דש בעקביו, כלומר שאינו מרגיש בהן. כגון אבק לשה"ר, גסות הרוח, מחשבות לא טהורות ודומיהן. ולכך האדם צריך ליהדר שלא ישל בשום חטא. ואם חטא, צריך להתודות באותה שעה, ולעזוב את החטא.

אך אם לא נזהר לשוב מחטאיו, ולהתודות עליהם, ולעזוב אותם, תיכף אחרי שחטא. והלך אחרי הבלי הזמן, ולא תיקן את מעשיו. הוא צריך להתעורר מתרדמתו, ולשוב בתשובה שלמה בחודש זה חודש הרחמים, כדי שיבוא יום הדין ויזכה בדינו.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ויש רמז בתורה, בפרשת אתם נצבים, שתחילתה רומז על יום הדין. כמאמר הכתוב (דברים כט, ט) אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלדיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, טפכם נשיכם, וגרך אשר בקרב מחניך וכו'. כמאמר חכמים ז"ל (ר"ה טז, א) בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון.

וגם רמזו החודש הזה בפסוק (דברים ל, ו) ומל ה' אלדיך את לבבך ואת לבב זרעך. את לבבך ואת לבב, ראשי תיבות "אלול".

וגם מספר הפסוקים של פרשה זאת, הם רומזים על זה, שמספר פסוקיה "ארבעים", כנגד "ארבעים" יום, שהם חודש אלול ועשרת ימי תשובה.

גם רמזו בשיר השירים (א, א) בפסוק אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים, "אני לדודי ודודי לי", ר"ת "אלול".

ולכן כל אחד צריך לפשפש במעשיו, ולחפש בנרות, ולבדוק את דרכיו, ולהזהר בכל מצות התורה. הן במצות שבין אדם למקום, שעליהן נאמר (דברים ו, ה) ואהבת את ה' אלדיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך. הן במצות שבין אדם לחבירו, שעליהם נאמר (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך אני ה'.

וכנגדן נתנו שני לוחות הברית. לוח ראשון כנגד מצות שבין אדם למקום, לוח שני כנגד מצות שבין אדם לחבירו.

וכשבא הגר לפני הלל הזקן, (שבת לא, א) ואמר לו למדני תורה על רגל אחת. למדו פסוק "ואהבת לרעך כמוך", ואמר לו "ואידך, פירושא הוא, זיל גמור" כי אפילו מצות שבין אדם למקום נכללו בפסוק זה. כאמרת חכמים ז"ל (רש"י שם), שהקב"ה נקרא רע, שנאמר (משלי כ"ז י) רעך ורעך אביך אל תעזוב.

ונאמר (תהלים קכ"ב ח) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. וזהו מה שחתם הפסוק (ויקרא שם) "אני ה'".

וגם כמשמעותו של הפסוק, ואהבת לרעך כמוך, על כל אדם מישראל, שצריך לאהוב אותו כנפשו, (שבת שם) ומה דעלך סני לחברך לא תעביד.

ואנחנו מתחילים בתפלה בכל יום, "אדון העולמים, בעל הרחמים", ראשי תיבות "אהבה" (מהרי"ץ בעין חיים שם), לרמזו שאדם צריך לאהוב את חבירו כנפשו. ובוה תתקבל תפלתו.

וכשאנחנו נקיים את התורה והמצות, ה' יזכה את כולנו לכתובה וחתומה טובה ויוציא לצדק משפטינו, ויזכה אותנו לגאולה השלמה, ולבנין בית מקדשינו ותפארתינו שיבנה במהרה בימינו אמן.

בדרכיהם אתהלך...

התלאות בשליחות לאימאם (ח"ד)

ויען האיש ויאמר: לבקר אחד הקרובים אשר לי. ויאמר לו האדון חיים: הלא ידעת אם לא שמעת מי האנשים העוברים בשדה דרך העיר שלכם הנקראת אלקארה. ויאמר: לא. ויאמר לו האדון חיים: אם כן הסכת ושמע. זה האיש אשר אנחנו הולכים עמו שמו יוסף, אחיו של הרב הראשי יחיא בן משה יצחק הלוי, שהוא שלוח כללי לבקש רחמים והצלה מאת האימאם בעד כל יהודי תימן. וישמע האיש לחזור אל העיר אלקארה.

בינתים אנחנו הולכים, ונביט, והנה שנים הולכים במרוצה אל העיר, ויבואו העירה אלקארה, וישמעו בעיר: הנה אנשים אורחים באים אלינו, ולא בסתם אנשים אורחים, אלא הם בלג'ית השליח הכללי יוסף, אחיו של נשיאנו בתימן, הרב יחיא בן המנוח משה יצחק הלוי. ויועץ לאנשי העיר האדון חיים: טוב לסדר את האולם הגדול שבעיר במצעות, ולהאסיף יחד כדי להקביל פני האורחים במקום מרווח. וזה לפי ידיעתו את מבוא העיר לפניו.

ויהי כאשר בא הרב יוסף אל תוך העיר, והנה מאנשי העיר היו שואלים את האדון חיים: אי זה האיש יוסף השלוח. לפי שהייתי לובש בדרך בגדי סמרטוטים בלויים, כדי שלא להתראות בפני הערבים, מחשש איבה. מיד נגש ופתח את הפרד, ויוצא מעליו בגדים אמצעים לא בזוים ולא חמודים. ויתן מים וירחצו הרגלים. ויפשיט הרב יוסף מעליו הבגדים הבלויים עד מאד, וילבש בגדים אחרים אמצעים. ויראו ויבינו לעצמם, מבלי להראות להם באצבע.

ואחרי תפלת מנחה וערבית, נתאספו במקום אחד לשיחה בענין הנסיעה אל האימאם. ובתוך הדברים נאמרו שאלת מוצא הדרך. ויענו שהם מוכנים להמציא שני אנשים מאנשי העיר, ללוות אותם עד עיר הנקראת אלמדאיר, אשר שם נמצאים בעיר מאות יהודים. ויטילו אחרי כן האחריות עליהם, לשמור עלינו עד שנגיע לעיר אלקארה.

ביום השלישי, השכמנו בבקר לנסוע מעיר אלקארה. הלכנו בדרך במשך שתי שעות עד עיר אלסרדה, ובה היו גרים יהודים מתפרנסים בדוחק גדול, לפי שהארץ רזה ודלה. בינתים השקיפו, והנה הם נמצאים בראש ההר. ויביטו ויראו גיא גדול מאד נטוע עצי אלבק, פירוש קהוה, קפה, ובתוכו שלולית נהר מושכת, ונגדם גם כן הר גדול שקוראים חברו.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזירי, תנצב"ה

לוש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

ימים נוראים במחוז ביצ'א

מובא בספר 'שו"ת הרש"ו למהר"ע יעב"ץ זצ"ל (עמ' קפ"א) בזה"ל:

מנהגינו מראש חדש אלול לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות הנקראים בפי כל אשמורות מה רבה היא השמחה בחדש אלול, שמחה שיש בה יראה שמחה שיש בה אהבה לשם שמים. כל הילדים מחכים בשמחה לשעה היעודה כדי לקום וללכת לבית הכנסת לקרוא אשמורות. במחוזינו נוהגים לשלב תוספות שונות שנהגו בהן מקדמת דנא. כגון פתיחה ואני ברוב חסדך וגו' וכן קמתי ותדד שנתי וגם אליך ה' אקרא, בעת רצון תחינתי, ילוד יעקב מבית מלוני וגו' אם תאהב דרך אמת וכו' וכן מסיימין בתוכחה שובו בנים שובבים שובו שובו מדרכיכם הרעים.

במשך כל חודש אלול יש תחרות בין הנשים מי מהן תשתדל לספק לאנשי בית הכנסת יותר דברי מתיקה ומזונות וקפה מתובלת בדבש ממותקת וכל המרבה הרי היא משובחת תחרות של מצוה ובמשך כל החודש לא נעדר איש מבאי בית הכנסת לילה לילה מדירים שניה מעיניהם ומבקשים בתחנונים ובדמעות מאדון הסליחות בקשת סליחה וכפרת עונות.

בערב ראש השנה כל העיר בתענית. אחרי תפילת שחרית עורכים התרת נדרים בציבור ולאחר מכן מבקרים בבית הקברות איש איש ובקשתו איש איש ותחינתו מבקשים מלפני שומע תפלה כתבנו לחיים מלך חפץ בחיים ושוחטים כבש לכבוד הברכה שנהיה לראש ולא לזנב.

לאחר שני הימים הנוראים מתענים צום גדליה שחל בשלישי בתשרי וחלק מהציבור נוהגים להתענות כל עשרת ימי תשובה עד ערב יום הכפורים.

והיה כשבתו על כסא ממלכתו (דברים יז. יח) ארז"ל אם עשה כל האמור בענין הוא זוכה לישב על כסא ממלכתו, וז"א והי"ה שישים מגמתו ליחד קבד"ו במלכותו ע"י כוונתו והיה, כשבת"ו גימטריא ש"ך קדו"ש ע"ה שיהא כלול מחסד ודין כי לצד"ק ימלך מלך, וכן תמצא כשבתו אותיות שבת כ"ו שיזדה ויזהיר על ש"ק. ועוד כשבתו ולא בשבתו שיהא מפחד תמיד על עצמו שלא יגרום חטא וכן דוד אומר שויתי ה' לנגדי תמיד וסופי תיבות אלו"ה שזוכה לשמירה והצלה, וראשי תיבות כ"ו עמ"ך, וזה והי"ה עמו תורה וכ"י ויראת ה' על פניו:

והיתה עמו וקרא בו כל ימי (דברים יז. יט) סופי תיבות גימטריא אוה"ל טו"ב שיעשה בתי כנסיות ובתי מדרשות, ימי חייו למען ילמד ראשי תיבות חי"ל וכן יחי"ל שיחיל וירא מהב"ה ויהא חיליה לאוריתא ויעשה חיל ממילי דשמיא ותכון מלכותו לעולם.

תמים תהיה (דברים יח. יג) ר"ל שתהא תמים ואז תהיה עם ה"א מרכבה לקבה"ו, וראשי תיבות הפ' גימטריא ת"ת כס"א, תמ"ם אותיות ממי"ת כמש"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, תמ"ם תהי"ה גימטריא תה"לך בחס"ד ושל"ם וכן גימטריא ותחזיק בשל"ם.

תמים תהיה עם ה"א (דברים יח. יג) אז"ל כל שאינו מנחש מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה, וז"א עם ה' כשאתה תמים אז תהיה עם ה"א, וראשי תיבות ע"ת את"י כשיבוא העת אז תהיה אתי: כי הגוי האלה אש' את' יו' אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו סופי תיבות ימה"ר הש"ם מלו"ל שיקים לך נביא ויתן מלול בפיו שלא תצטרך למעונן וקוסם: ועוד שימהר השם לכלות האומות הם וקוסמיהם ומעונניהם המאמינים בהם:

(חכמת שלמה למהר"ש טיב זצ"ל)

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ץ הוא וב"ב

המשך מהעמוד הקודם

ערה (בשחרית ומנחה), ולא כמו באשמורות שזה בפני עצמו תוך הסליחות, דומיא דאנן נמי אמרינן ליה בכל יום אחרי השיר שהיו הלויים אומרים בבית המקדש (ועיין בתשובותי ח"א סימן נ"ג), וזה מוכח בדבריו שם (פסקי מהרי"ץ הלכות נפילת אפים סעיף ז') בשם תולעת יעקב, כשאדם מסדר דברים העליונים (ר"ל בתפילה) אז הכלה נכללת בסוד הנשמות בחיבור של מעלה, וכשהאדם נופל על פניו מוסר נפשו בידה וכו' ע"ש. וכ"ה במקורו בזה"ק במדבר דף ק"ב ע"ב כיון דבר נש עביד צלותא וקשיר קשרא ביחודא וכו' כדון בעי ליה לאחזאה גרמיה בתר דסיים צלותא דעמידה כאילו אתפטר מן עלמא וכו' ע"ש"ב. וע"ע זוהר ויקהל דף ר"ב ע"ב, ובתוספת בסוף זוהר דברים סימן י"ד, והטעם השני הוא לפי שכתב שם דאעפ"י שנתבאר בזה"ר לומר מזמור הנוכח, מ"מ נוהגים לומר דברים אחרים לא ישנו ממנהגם דאיתא בירושלמי אעפ"י ששלחנו לכם סדר תפילות אל תשנו ממנהג אבותיכם ע"ש"ב, תה לא שייך כאן כי כל עיקר סדר הסליחות של האשמורות נתקבל אצלנו זה רק כארבע מאות שנה מסדורי הספרדים, ואם כן לא שינונו בזה לעקור ממנהג אבותינו. ולא עוד אלא אדרבה כאן יש עניין לומר דוקא זה שהוא ממניין ה"ב אלפ"א בית"א וואעיקרא אין שום קפידיא איזה נוסח לומר בנפילת פנים גם לדעת רבינו הרמב"ם, וכמו שביארנו בס"ד בבארות יצחק הלכות נפילת פנים ס"ק ט"ו. וע"ע מאירי במגילה דף כ"ב ד"ה המשתחוהו. משא"כ בסדר הרחמים (נצי"ד אלרחמים) שאנו אומרים ביוה"כ שהוא מקובל אצלנו מקדמוני קדמונינו, התם אמרינן הנוסח לפניך אני כורע וכו'. וועל דרך זה כתב רס"ג בסידורו דף שני' לומר לנפילת פנים בסדר הרחמים דכיפורים נוסח רחום וחנון, הרגיל אצלו לנפילת פנים בשאר ימי חול. ושם בדרך רס"ד מבואר לומר סדר זה גם בעשרת ימי תשובה. וכיוצא בזה בסדר רב עמרם גאון דף קנ"ח. והגם דהתם נמי אין קפידיא מצד טעמא קמא דלעיל, שהרי ג"כ אינו סמוך לתפילה, אבל שייך טעמא בתרא דקאמרן ודוק:

ואם מהר"י בשירי זצ"ל כתב לומר באשמורות נוסח לפניך, אף שהוא היה מקובל בסתרי תורה וזכ"ן נמצא בכמה תכאלול, היינו טעמא משום דסוד זה לא נתגלה לו שקבעו י"ב אלפ"א בית"א דוקא, ומזמור זה אחד מהם, שעדיין לא נתפשטו בזמנו ספרי חמדת ימים ומשנת חסידים אשר שם המקור לזה, והביאם מהר"ץ בהקדמת האשמורות, וכ"ה בסידור מהר"ש שרעבי זיע"א כת"י היר"א, לפיכך סבר דהספרדים אזלי לשיטתייהו, אגן בדין ואינהו בדידהו. וע"ע מה שכתבתי בבארות יצחק שם ס"ק ט"ז:

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טיב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב נתן בן יצחק סולמי זצ"ל
 נולד בישוב מזחאן שנמחזו
 שרעב בשנת תר"ל.
 עלה לארץ בשנת תרפ"ד.
 עסק בקבלה ובכתובת
 שירים.
 נפטר בשנת תש"כ.

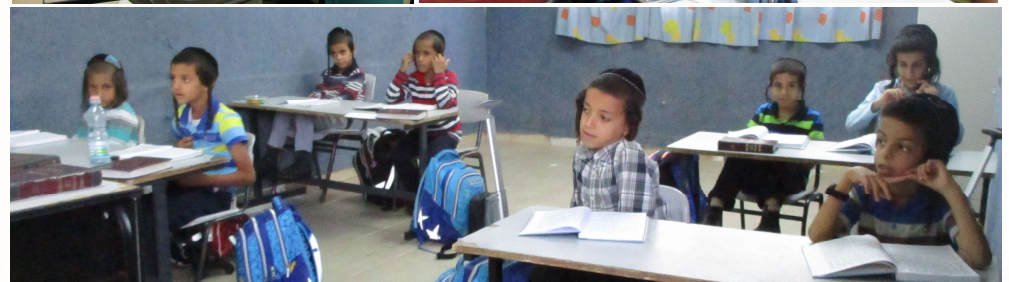
תפארת בנים

פוחים שנה... עם

משהו מתוק

מנהל המוסדות הרב
 אליהו נהרי הי"ו מחלק
 ממתק לכל תלמיד
 הנכנס בשער הת"ת
 השמחה ניכרת על פני
 התלמידים בלע"ה

התודה...

הברכה...

לאיש היקר במעלה,
 והוא נחבא כרשב"י במערה,
 אך ידיו רב לו לחזק מקום תורה,
 תשב"ר במסורת אבותינו
 הנאמנה
 הי"ה **הראל חסן** הי"ו
 אשר עושה ומעשה
 ומרבה שלום בעולם.
 יהי רצון שכל אשר יעשה
 יצלח, וריח התורה מצאצאיו
 יפית, ויהיו מעשיהם לפני ה'
 לריח ניחות, ויערם הטוב תמיד
 את יערם הרע ינצת, אכ"י"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 e0504150896@gmail.com

לזש"ק

יובל בן דוד
 ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב
 טליה בת מנשה